

i

גידול פרות לבשר בישראל

1. מבוא

ענף הבקר לבשר בישראל קטן יחסית לענף החלב, אך הוא חשוב לגיוון מקורות המזון ולשמירה על שטחים פתוחים.

2. גזעי בקר לבשר בישראל

א. בלדי:

- גזע מקומי, עמיד לתנאי האקלים המקומיים
- קטן יחסית, בעל כושר הישרדות גבוה

ב. ברהמה:

- מקורו בהודו, מותאם לאקלים חם
- בעל גבנון אופייני ועור רפוי

ג. שרולה:

- מקורו בצרפת, ידוע באיכות הבשר הגבוהה
- גדילה מהירה ויעילות המרת מזון טובה

ד. אנגוס:

- מקורו בסקוטלנד, נפוץ בעולם בשל איכות הבשר
- צבע שחור אופייני, חסר קרניים

ה. סימנטל:

- גזע דו-תכליתי (בשר וחלב)
ממוצא שוויצרי

- גדילה מהירה ואיכות בשר טובה

3. שיטות גידול

א. מרעה אקסטנסיבי:

- נפוץ בצפון הארץ ובדרומה
- הבקר רועה בשטחים פתוחים,
בעיקר בעונת החורף והאביב

ב. גידול אינטנסיבי:

- מתבצע במפטמות
- הזנה מבוקרת לגדילה מהירה
ואיכות בשר גבוהה

4. ממשק גידול

א. הזנה:

- במרעה: בעיקר צמחייה טבעית,
עם תוספת מזון בעונות היבשות
- במפטמות: תערובות מזון
עשירות באנרגיה וחלבון

ב. רבייה:

- בעיקר רבייה טבעית בעדרי
המרעה
- שימוש בהזרעה מלאכותית
לשיפור גנטי

v

ג. בריאות:

- חיסונים ומעקב וטרינרי שוטף
- התמודדות עם מחלות ופרזיטים
- אופייניים לאזור

5. אתגרים ומגמות

- א. התמודדות עם שינויי אקלים ומחסור במים
- ב. שיפור יעילות הגידול והפחתת פליטות גזי חממה
- ג. התאמה לדרישות צרכנים לבשר איכותי ומגידול אתי
- ד. שמירה על שטחי מרעה פתוחים מול לחצי פיתוח

6. תרומה לסביבה

- שמירה על שטחים פתוחים ומניעת שריפות

- תרומה למגוון הביולוגי בשטחי המרעה

7. כלכלה ושוק

- רוב הבשר הטרי בישראל מיובא**
- הענף המקומי מתמקד באיכות.**